

Margarine. Smørloven havde Gyldighed til November, men allerede for flere Maaneder siden blev det bestemt, at en Del af den tilmaalte Mængde Smør skulde erstattes med Margarine. I de sidste Maaneder har man kun kunnet faa 400 g Smør pr. Maaned til nedsat Pris mod oprindelig 250 g pr. Uge pr. Individ. Jeg kan imidlertid anbefale Lovforslaget, som det foreligger, idet jeg gaar ud fra, at det vil være muligt at opnaa Tilslutning her i Rigsdagen til en Regulering af Margarineprisen, hvis dette gøres nødvendigt. I Øjeblikket koster Margarine 2 Kr. 70 Øre pr. kg i Udsalg. Det er muligt, ja, det er vel endog sandsynligt, at denne Pris ikke kan holdes ret længe, at Margarinefabrikkerne vil kræve en højere Pris. Den nu gældende Pris, 2 Kr. 70 Øre, er jo fastlagt efter Forhandlinger mellem den overordentlige Kommission og Margarinefabrikkerne. Overenskomsten er løbende til 1. September, men Margarinefabrikkerne har allerede tilkendegivet os, at denne Pris ikke kunde holdes længere, man maatte kræve en højere Pris. Hvor meget det bliver nødvendigt at forhøje Prisen, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men at dømme efter Kravene, der er fremsatte, vil Margarineprisen gaa op til mindst 3 Kr. pr. kg. Vi staar altsaa formodentlig overfor en Forøgelse af 30 Øre pr. kg. Paa et tidligere Tidspunkt har Rigsdagen vedtaget en Lov, hvorefter Indenrigsministeren bemyndiges til med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg at lade Margarine indtræde i Rationeringen i Stedet for Smør i et vist Omfang og at yde Tilskud til Margarineprisernes Nedsættelse. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om der ikke er Mulighed for at faa Regeringens Tilslutning til en Regulering af Margarinepriserne, hvis det viser sig, at disse yderligere stiger paa en saadan Maade, at de igen forrykker de forskellige Budgetter, som Husholdningerne har lagt og arbejder efter. Der vil ikke være noget nyt i, at Indenrigsministeren søger Rigsdagens Bemyndigelse til en Regulering af Margarinepriserne, og jeg tror, det er nødvendigt at gøre det. Det vil i hvert Fald være overmaade nyttigt at søge at begrænse Priserne for de vigtigste Livsfornødenheder. Mange havde jo ventet, at Priserne skulde gaa nedad, da Freden blev sluttet, og at vi forholdsvis hurtigt skulde vende tilbage til normale Tilstande. Men Erfaringen viser, at lige det omvendte har været Tilfældet, at Priserne stadig for en Mængde Varers Vedkommende er

gaaet i Vejret, og at man kun rent undtagelsesvis har kunnet notere, at en Vare er gaaet ned i Pris. Fraregnet Petroleum er der jo næsten ingen Husholdningsartikler af større Betydning, der ikke er steget i Pris i de sidste Maaneder, og efter alt at dømme kan det ventes, at Priserne yderligere vil stige, hvis ikke særlige Foranstaltninger træffes til at modvirke Prisstigningen. Jeg for min Del nærer ingen Tvivl om, at disse stadige Stigninger af Priserne, navnlig paa de vigtigste Livsfornødenheder, er Kilden til megen Uro og megen Utilfredshed og i ganske overordentlig høj Grad bidrager til at umuliggøre Opnaaelse af nogenlunde normale Arbejdsforhold.

De høje Priser skyldes forskellige Aarsager. Utvivlsomt er en af Hovedaarsagerne den, at Udlandet er i Stand til paa Grund af manglende Konkurrence at diktere os Priserne. Men det er lige saa sikkert, at Priserne, som Udlandet dikterer os, og som er høje, forøges uforholdsmæssigt og paa urimelig Vis ved, at de handlende ikke længere føler sig forpligtede til at overholde de gældende Bestemmelser. Man har regnet med, at fra 1. September eksisterer praktisk talt den overordentlige Kommission ikke og ej heller Loven af 7. August, og man mente, allerede inden Loven af 7. August ophørte, at kunne drage Fordel af den Diskussion, der har været ført her i Rigsdagen, og den Agitation, der har været ført imod de prisregulerende Foranstaltninger. Utvivlsomt tages der høje Priser end nødvendigt, utvivlsomt lægges der større Avance paa de høje Priser, som Udlandet dikterer os, end paakrævet. Jeg tror derfor, det er ganske nødvendigt at søge Midler til en kraftigere Regulering af Priserne, end vi har haft i hvert Fald i de sidste Maaneder. Jeg mener desuden at maatte sige, at det er mit Partis Opfattelse, at det vil være absolut nødvendigt at søge Priserne paa de allervigtigste Livsfornødenheder saa nogenlunde fastlagt, saaledes at man ikke stadig overraskes af Prisstigninger, og at en Lønforhøjelse, der foretages i Dag, ikke ganske udviskes ved, at Priserne kort Tid efter bliver helt andre, end man har regnet med. Jeg maa her nævne saadanne Ting som Brød og Margarine, Flæsk og Fedt, Sukker, Ost, Mælk, Gryn, Mel og Kartofler samt Brændsel. Der kan naturligvis ikke være Tvivl om, at det vil koste Staten betydelige Pengebeløb at faa Prisen paa disse Varer fastlagt paa en saadan Maade, at der ikke